

nyttigt at gøre det. Jeg kan ikke se andet, end at de uhyre Bekostninger, som denne Fiskerilov vil medføre, vilde komme ganske anderledes til Nytte, naar man benyttede Pengene til paa passende Steder at udsætte Yngel af de forskellige Sorter, man ved, det kan nytte at sætte ud, og omplante de Undermaalsfisk, man ogsaa ved, det kan nytte at omplante, og saa overlade til Fiskerne, som jo ere dem, der ere interesserede deri, selv at holde Justits paa de forskellige Steder, selv at fastsætte deres Regler, og saaledes inddele Landet i Fiskeridistrikter.

Markvorsen: Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for hans velvillige Omtale af Ændringsforslag Nr. 84, og jeg tror, jeg kan gøre det paa alle Forslagsstillernes Vegne. Det er ikke vor Opgave at afskære Ministeren fra Indflydelse paa Fiskerifogederne, men naar vi have stillet Ændringsforslaget, er det grundet paa, at saaledes som Forslaget er forelagt, kunde der ansættes Fiskerifogeder i alle Vedtægtsvande, saa godt som alle Vande udenfor Limfjorden, og vi mente, at det vilde være Uret overfor denne Del af Befolkningen, om ikke ogsaa de kunde faa den samme Ret, som andre have. Men efter den højtærede Ministers velvillige Udtalelser har jeg det Haab, at det vil lykkes Forslagsstillerne at blive enige med Ministeren om et Ændringsforslag inden 3die Behandling.

Medens jeg har Ordet, skal jeg sige, at jeg er derimod ikke saa tilfreds med de Udtalelser, der faldt om Ændringsforslaget Nr. 73, stillet af et Mindretal. Det angaar Ministerens Myndighed paa de Omraader, hvor der indplantes Rødspætter i Limfjorden. Jeg udtalte forleden, at jeg ikke havde noget imod, at Ministeren fik Myndighed til at forhøje Maalet paa Rødspætter der, hvor de indplantes, og jeg kunde i Grunden føje til, at naar jeg har stillet Ændringsforslag om, at de omboende Fiskere skulde have nogen Indflydelse paa, naar Flyndervaad skulde forbydes, saa har jeg det Haab, at naar jeg frafalder dette Krav, vil den højtærede Minister gaa med til, i det mindste i nogle Maaneder, at gøre Flyndervaad lovligt ogsaa i Bredningen.

S. Sørensen: Den højtærede Minister nævnte mit Navn i Forbindelse med dem, der have kritiseret Lovforslaget. Jeg er saa heldig, at nu foreligger det Fortryk,

hvori det Par Ord staar, som jeg tillod mig at sige i Gaar, og deraf fremgaar det klart, at jeg ikke har nævnt Forslaget med et eneste Ord. Jeg har kun omtalt et eneste Punkt, nemlig det Fiskerleje, jeg har den Ære at repræsentere, og da Forslaget vil indskrænke Fiskernes Ret med Hensyn til det Territorium, hvor de have Lov at drage Vaad til Agn, kan jeg ikke rose Forslaget paa dette Punkt, det er da soleklart. Andet og mere har jeg ikke sagt. Jeg skal tilføje, at jeg netop undte Ministeren større Myndighed, nemlig den samme Myndighed overfor dette Territoriums Fastsættelse ved Ringkøbing og Nissum Fjord som ved alle Landets øvrige Fjorde. Men her er netop en Undtagelse, hvor Ministeren ikke kan bestemme det. Jeg vilde netop ønske, at Ministeren ogsaa skulde have den Myndighed for disse to Fjordes Vedkommende, saa den højtærede Minister burde snarere være mig taknemmelig.

Hvad det angaar, at det til Dels er Kommissionens Arbejde, som foreligger i Lovforslaget, og at Kommissionens Medlemmer være Fiskere, saa at man derigenem har faaet Fiskerne hørt, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at for den store Strækning fra Skallingen ved Esbjerg til Agger, var der, saa vidt jeg ved, kun eet Medlem, hvad der maaske ogsaa kunde være tilstrækkeligt, men den vedkommende er Fiskerifoged og Landbruger. Jeg kan derfor ikke særlig sige, at vore Vestkystfiskere paa dette Sted have været stærkt repræsenterede. Men det er noget, som jeg ikke sagde i Gaar, men som den ærede Minister nu næsten tvinger mig til at sige.

Øusen: Jeg vil blot gøre den ganske korte Bemærkning overfor det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen), at det er rart nok, at han vil respektere de særlige Forhold ved en Række Aalegaarde, som jeg har omtalt, men saa burde de Ændringsforslag, som han og hans Kollega have stillet til § 6, ogsaa have indeholdt noget derom.

J. H. Jensen: Da der i 1895 i dette Ting blev forelagt et Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, var der neppe en eneste, der havde tænkt, at vi 10 Aar efter ikke skulde være naaede til Ende med Behandlingen af denne Sag. Alle syntes den Gang at erkende, at den bestaaende Lov af 1888 var mindre heldig for Fiskerne, og da det ligeledes erkendtes fra alle Sider, at der, som den højtærede Landbrugsmini-